

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1507/07
26.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene "BB", radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kosovskoj Mitrovici Gž.br.14/07 od 26.2.2007. godine, u sednici održanoj 26.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kosovskoj Mitrovici Gž.br.14/07 od 26.2.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kosovskoj Mitrovici – Odeljenje u Zubinom Potoku P.br.72/04 od 26.7.2006. godine, odbijen je tužbeni zahtev da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog M.br.93815 od 9.7.2003. godine, da se obaveže tuženi da tužioca vrati na rad sa svim pravima iz radnog odnosa i rešeno je da svaka stranka snosi svoje troškove spora.

Presudom Okružnog suda u Kosovskoj Mitrovici Gž.br.14/07 od 26.2.2007. godine, žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. u vezi sa članom 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br.125/04), pa je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. istog člana, s obzirom da presuda sadrži jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama. Neosnovano se u reviziji ističe povreda načela raspravnosti, budući da prisustvo tužioca na raspravama posle ukidanja presude od strane drugostepenog suda (osim na ročištu od 29.03.2006. godine) i izjavljena žalba i revizija upravo potvrđuju da tužilac nije bio onemogućen da pred sudom raspravlja.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen kod tužene na poslovima radnika III kategorije. Osporenim rešenjem tuženog od 09.07.2003. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu zbog povreda radne obaveze iz člana 101. stav 1. tačka 3., 4. i 5. Zakona o radu. Prema razlozima iznetim u rešenju tužilac je učinio teže povrede radne obaveze na taj način što je 23.4.2003. godine u 21,30 časova, bez odobrenja šefa, ušao u stari pogon fabrike koji nije radio i mobilnim telefonom pozvao lice koje se nalazilo van ograde da uđe u krug fabrike da bi zajedno sa njim izvršio krađu. Međutim, u tome ih je sprečio portir koji se nalazio u neposrednoj blizini. Dana 24.4.2003. godine UMNİK policija je izvršila uviđaj, a protiv tužioca i drugog lica VV pokrenut je krivični postupak, koji nije bio pravnosnažno okončan u vreme donošenja spornog rešenja. Tuženi je dana 7.6.2003. godine pismeno upozorio tužioca na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu, a zatraženo je i mišljenje sindikata.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu i tužilac vrati na rad.

Prema odredbi člana 101. stav 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.70/01, 73/01), poslodavac može zaposlenom da otkaze ugovor o radu ako za to postoji opravdan razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene ugovor o radu (tačka 3.), ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca (tačka 4.). Zaposlenom, po ovom osnovu (tačka 4.), može prestati radni odnos samo ako je njegovo ponašanje na radu takvo da predstavlja akt nediscipline, zbog kojeg, s obzirom na proces rada i sve okolnosti slučaja ne može da nastavi rad kod poslodavca. Prema stavu 2. istog člana, poslodavac je dužan da pre otkaza ugovora o radu u slučaju iz stava 1. tač. 3. i 4. tog člana, zaposlenog upozori na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu.

U konkretnom slučaju, stekli su se uslovi za prestanak radnog odnosa iz člana 101. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o radu, jer je tužilac pokušao da organizuje i da zajedno sa drugim licem izvrši krivično delo krađe u krugu fabrike, u čemu je sprečen od strane radnika koji se nalazio u neposrednoj blizini. Tužilac je pritom mogao znati da takvo ponašanje dovodi do prestanka radnog odnosa otkazom ugovora o radu. Opisano ponašanje tužioca predstavlja kršenje radne discipline, takvog obima i intenziteta, da on ne može nastaviti rad kod poslodavca. Kako je tužilac u smislu stava 2. člana 101. Zakona o radu upozoren na postojanje otkaznog razloga za otkaz ugovora o radu, a tuženi je zatražio mišljenje sindikata, neosnovano se revizijom ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd